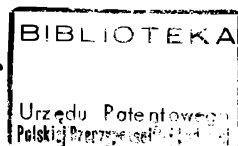

2

14 stycznia 1929 r.

2

URZĄD PATENTOWY

B411 19/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 9565.

Kl. 15 d 42.

Adrema Maschinenbauges. m. b. H.
(Berlin, Niemcy).

Podręczny sprzęt drukarski do odbijania adresów lub podobnych napisów na telegramach lub tym podobnych blankietach.

Zgłoszono 16 kwietnia 1928 r.

Udzielono 20 października 1928 r.

Pierwszeństwo: 16 kwietnia 1927 r. dla zastrz. 1—7, 11, 12; 3 czerwca 1927 r. dla zastrz. 8—10 (Niemcy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest sprzęt drukarski do odbijania adresów lub podobnych napisów na telegramach i tym podobnych blankietach, nadający się szczególnie w urzędach telegraficznych, w zastosowaniu do telegramów nadchodzących ze skróconymi adresami albo w zakładach fabrycznych lub handlowych do drukowania np. napisów na kartach roboczych, inwentarzowych i t. d.

Sprzęt drukarski wykonany w myśl niniejszego wynalazku składa się z lekkiej maszyny drukarskiej umieszczonej na stole roboczym albo wystającej ponad ten stół przez otwór i służącej do odbijania poszczególnych płyt adresowych oraz z

łukowej ramy otaczającej w granicach zasięgu ręki wymienioną maszynę i złożonej z pionowych szeregów przegródek do pomieszczenia płyt adresowych.

Poszczególne przegródki wspomnianej ramy są rozmieszczone dogodnie i są łatwo dostępne, wobec czego potrzebną płytę adresową można szybko odszukać i odbić.

Maszyna drukarska do tego sprzętu jest zaopatrzona w ramię tłoczne odchylane w górę i w dół, przyczem jego koniec jest tak wykonany, aby można szybko wymieniać płyty adresowe, wykonane z cienkiej blachy. Odbicie płyty adresowej, nasuniętej na koniec ramienia tłoczego, u-

skuteczna się przy pomocy mechanizmu przesuwającego taśmę barwiącą ponad płytami adresowymi.

Maszyna drukarska może być zaopatrzona w samoczynne urządzenie do przesuwania taśmy barwiącej. Urządzenie do przesuwania składa się z trójkątnej dźwigni osadzonej i obracanej na czopie dźwigni poruszającej zapadkę napędową. Dźwignia ta jest zaopatrzona w dwie zapadki pomocnicze, umieszczone naprzeciw siebie i opierające się swymi hakowatymi końcami na cewkach taśm barwiących. Gdy taśma odwinie się z cewki czynnej w danym okresie, to odnośna zapadka chwyta szczelinę tulejki wymienionej cewki, tak że gdy cewka ta obraca się dalej, to pociąga za sobą zapadkę i odchyła trójkątną dźwignię, która wskutek tego wyłącza czynną dotychczas zapadkę z odnośnego koła zapadkowego (napędowego) i spowoduje przestawienie drugiej zapadki poza zęby koła zapadkowego, wprowadzającego w ruch drugą cewkę.

Działanie wymienionego urządzenia do przesuwania jest niezawodne.

Wynalazek dotyczy również płyt adresowych nasuwanych na ramię maszyny drukarskiej.

Na rysunku przedstawiono dla przykładu formę wykonania przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia ogólny widok sprzętu drukarskiego z przodu, fig. 2 wskazuje jego widok z góry; fig. 3 przedstawia z przodu skrzynkę z odjętą częścią górną; fig. 4 wskazuje przekrój skrzynki wzdłuż linii IV—IV na fig. 3; fig. 5 wskazuje rzut poziomy skrzynki; fig. 6 wskazuje część przegrody skrzynki; fig. 7 wskazuje maszynę drukarską w widoku z boku i w częściowym przekroju; fig. 8 wskazuje rzut poziomy tejże maszyny; fig. 9 wskazuje w przekroju koniec osi cewki do taśmy barwiącej; fig. 10 przedstawia boczny widok maszyny drukarskiej z podniesionem

ramieniem tłocznym; fig. 11 wskazuje przekrój tejże maszyny wzdłuż linii XI—XI na fig. 8; fig. 12 wskazuje mechanizm napędowy wraz z mechanizmem do przesuwania taśmy barwiącej w widoku bocznym i w większej skali; fig. 13 wskazuje rzut poziomy tych mechanizmów; fig. 14 i 15 wskazuje te mechanizmy przy różnych położeniach ich części; fig. 16 wskazuje w mniejszej skali w bocznym widoku odmienną formę wykonania maszyny drukarskiej; fig. 17 wskazuje zgóry płytę tłoczną; fig. 18 wskazuje częściowy przekrój tej płyty wzdłuż linii XVIII—XVIII na fig. 17; fig. 11 i 20 przedstawiają płytę tłoczną w widokach z przodu i z góry; fig. 21 i 22 przedstawiają płytkę z napisami, nasuwaną na przedni koniec płyty tłocznej.

Sprzęt drukarski według wynalazku składa się ze stołu A, z ramy z przegródkami B i maszyny drukarskiej C.

W płycie 1 stołu A znajduje się w środku jej przedniej krawędzi podłużnej wykrój 2, w którym może się usadowić pracownik obsługujący maszynę. Rama B składa się (w omawianym przykładzie wykonania) z siedmiu skrzynek drewnianych 3 jednakowej wielkości i o przekroju prostokątnym. Skrzynki te są ustawione na stole 1 w półkole (fig. 2), tak że ich krawędzie podłużne stykają się, a w środku tego półkola jest usadowiony pracownik obsługujący maszynę. Do przymocowania skrzynek 3 do stołu służą sworznie z główkami 4 (fig. 3 i 4), które wystają z dna każdej skrzynki i wchodzi w szczelinę 6 stołu 1, zakryte metalowymi płytkami 5. Tylne końce szczelin 6 są o tyle rozszerzone, że przepuszczają główki śrub 4, umożliwiając ustawienie skrzynek na stole. Potem przesuwają się skrzynie naprzód do położenia wskazanego na fig. 2, wskutek czego nie można ich już podnieść w górę. W celu zapobieżenia przypadkowym przesunięciom skrzynek na stole zastosowano

jeszcze małe kątowniki 8; które są przyśrubowane do stołu 1.

Każda skrzynka posiada poziomą przegrodę 9 i jest podzielona na sześć przedziałów pionowych 10 (w omawianym przykładzie). Do przedzielenia każdej skrzynki na przedziały służy pięć cienkich przegród żelaznych 11, przyczem przy bocznych ścianach skrzynki 3 znajdują się również żelazne przegrody 11'. Do ustalenia położenia przegród 11 i 11' służą szczeliny 14 wykonane w ścianie dolnej 12, górnej 13 i w przegrodzie poziomej 9 każdej skrzynki 3. Szczeliny te nie dochodzą do przedniej powierzchni skrzynki. Przegrody 11 i 11' wsuwa się do skrzynki 3 z tyłu, przed założeniem tylnej ściany 7, która jest zaopatrzona w pionowe szczeliny 15. Przegrody 11 i 11' wchodzi również w szczeliny 15 tylnej ściany 7 skrzynek, wskutek czego położenie ich w skrzynkach jest ustalone. Na bocznych powierzchniach przegród 11 są umocowane (fig. 6) przez spawanie żelazne listwy 16 w kształcie litery U, przebiegające od przodu do tyłu, lecz nie dochodzące do tylnej krawędzi przegród 11 (fig. 4). Profile tych korytkowych listew są tak dobrane, że odległość ich ramion odpowiada grubości płyt tłocznych albo tabliczek, względnie wysokości płytek, umocowywanych na czołowej powierzchni każdej płyty tłocznej. Odstępy pomiędzy sąsiednimi listwami 16 są równe grubości ich ramion, tak że te odstępy tworzą przedziały, w których można również umieścić pewną ilość płyt tłocznych 17.

Żelazne przegrody 11' są zaopatrzone w listwy 16 tylko z jednej strony.

Mała maszyna drukarska, przedstawiona w szczegółach na fig. 7—15, posiada stół roboczy 101, na którym jest przymocowana w miejscu odbijania poduszka gumowa 102, przytrzymywana przez otaczającą ją płytę metalową 103, która jest przymocowana do stołu 101 zapomocą

śrub. Na osi 104 maszyny jest osadzone i odchylane ramię tłoczne 105 wykonane z dwóch bocznych ścian 105' i z dwóch poprzeczek 105'', znajdujących się na przednim końcu ramienia 105. Ramie 105 posiada wydłużenie 106 wystające wdół poza oś obrotu 104. Koniec wydłużenia 106 jest połączony z dźwignią kolankową 107, 108. Dźwignia kątowa 108 jest połączona przegubowo z dźwignią nożną 109, której górny odgięty koniec jest zaopatrzony w szczelinę 110, w którą wchodzi sworzeń 111 dźwigni kątowej 108. Dźwignia nożna 109 jest osadzona i obraca się na osi 112, a jej dolny koniec jest zaopatrzony w pedał 113 (fig. 1). Pomiedzy ramą urządzenia i wydłużeniem 106 ramienia tłoczego znajduje się sprężyna śrubowa 114, która odsadza stale ramię tłoczne 105, 106 w położenie nieczynne (fig. 10).

Pomiedzy listwami 105'' na końcu ramienia tłoczego 105 jest przymocowana sztywno płyta dociskowa 115, której dolna powierzchnia jest dostosowana odpowiednio do kształtu odbijanych płyt tłocznych. Podłużne krawędzie płyty dociskowej są zagięte w ten sposób, że powstają żłobki prowadnicze 116, w które wsuwa się płyty tłoczne ręcznie, w kierunku strzałki 117 (fig. 8) tak, że płyty te 118 zajmą w ramieniu tłoczem położenie wskazane na fig. 7.

Na płycie prowadniczej 115 znajduje się listwa 119 przesuwana w kierunku strzałki 117 i w kierunku przeciwnym zapomocą mostku 120 przymocowanego do płyty 115. Sprężyna 121 stara się przytrzymać listwę 119 w położeniu wskazanym na fig. 8. Jeden koniec listwy 119 jest zagięty wdół i zachodzi tym zagiętym końcem 119' poza pionowo odgiętą część płyty tłocznej 118, a w omawianym przykładzie wykonania poza płytkę 122, nasuniętą na czołowy koniec płyty tłocznej 118 (fig. 11). Drugi koniec listwy 119 jest skośnie ścięty i opiera się na drążku 23, któ-

ry jest założony na osi 24 osadzoną w koźle 25 ramy urządzenia.

W bocznej ścianie 105', względnie w nasadzie 26 tej ściany, są umocowane dwie osie 27, 28 dla cewek 29, 30 taśmy barwiącej, która przechodzi z cewki 29 na cewkę 30 ponad płytą tłoczną 118. Do przedniej części bocznej ścianki 105' ramienia 105 jest przymocowana zapomocą śruby 32 listwa 33, przy której znajdują się dwa koła zapadkowe 34, 35 osadzone luźno na osiach 27, 28 (fig. 9). Zaostrzony koniec dźwigni 67 jest odgięty wtył i opiera się na krążku albo na czopie 71 osadzonym na dźwigni 72. Pomiędzy dźwignią 72 i górnym końcem 74 dźwigni 64 znajduje się sprężyna śrubowa 75, która pociąga dźwignię 72 w kierunku strzałki 76, wskutek czego krążek 71 naciska stale dźwignię 67. Każdorazowe położenie dźwigni 67 zabezpiecza sprężyna 77 przymocowana do wspornika 33.

Opisana maszyna drukarska działa w sposób następujący.

Płytę tłoczną 118, która powinna być odbita, wsuwa się zboku (w kierunku strzałki 117) w ramę drukarską ponad taśmę barwiącą 31. Formularz lub papier, na którym ma być wydrukowany napis, kładzie się na poduszce gumowej 102 i przedstawia się dźwigni 109 w kierunku strzałki 44 na fig. 7. Obracając się dźwignia nożna 109 prostuje dźwignię kolankową 107, 108, a ramię tłoczne 105 odchyła się wdół wbrew działaniu sprężyny 114, aż płyta tłoczna 118 dotknie papieru i wykona odbitkę za pośrednictwem taśmy barwiącej 31. Wtedy należy zwolnić dźwignię nożną 113, wskutek czego ramię tłoczne 105, 106 wraca pod działaniem sprężyny 114 do położenia początkowego, które jest oznaczone na fig. 7 linjami przerywanymi, a na fig. 10 — linjami pełnymi. W czasie podnoszenia się ramienia tłocznego 105 przesuwają się dźwignie 23 (osadzone na osi 24), wskutek czego listwa 119

przesuwa się w kierunku strzałki 46, a jej zagięty koniec 119' wysuwa nieco płytę tłoczną 118 z ramienia tłocznego tak, że płytę można wygodnie chwycić ręką i wyjąć. Jeżeli płyta tłoczna 118 jest zaopatrzona np. w uchwyt 47 (fig. 17), to opisane urządzenie do wypychania płyt tłocznych może być zbędne. Dźwignie 23 wraca potem do pierwotnego położenia pod działaniem sprężyny 121, a przy następnym skoku czynnym ramienia tłocznego 105 zsuwa się dźwignie 23 znowu w położenie czynne, jak na fig. 8.

Po każdym skoku ramienia tłocznego 105 przesuwają się również nieco taśma barwiąca 31.

Jeżeli części opisanego urządzenia zajmują położenie wskazane na fig. 7 i 12, to zapadka 63 przytrzymuje kółko zapadkowe 35 cewki 30, a zapadka 62 jest przytrzymana poza zębami kółka zapadkowego 34 przez nasadę 69' dźwigni 67. Przy każdym skoku powrotnym (wgórze) ramienia tłocznego 105 obraca się dźwignia 40 w kierunku strzałki 61, a więc zapadka 63 przesuwają się w kierunku strzałki 78, wskutek czego cewka 30 obraca się w kierunku strzałki 79 i przesuwają taśmę barwiącą 31 w kierunku strzałki 80, odwijając ją z cewki 29 i nawijając na cewkę 30. W czasie skoku czynnego ramienia tłocznego 105, cewki taśmy barwiącej pozostają w spoczynku. Gdy taśma 31 przewinęła się już prawie w zupełności z cewki 29 na cewkę 30, to hakowy koniec pomocniczej zapadki 65, opierając się na tulejce 29' cewki 29, zapada w szczelinę 81 tej tulejki 29', która obracając się dalej w kierunku strzałki 82 przesuwają zapadkę 65 w kierunku strzałki 83, wskutek czego dźwignia przełączająca 64 obraca się na czopie 38 w kierunku strzałki 84, przechodząc z położenia wskazanego na fig. 12 do położenia na fig. 14. Dźwignia 64 pociągają za sobą dźwignie 67, której koniec omija krążek 71 (fig. 14), gdyż dźwignia 72 odchyła się

wbrew działaniu sprężyny 75. Po przejściu końca 67' dźwigni 67 obok krążka 71, sprężyna 75 przyciąga znowu dźwignię 72, a krążek 71 odchyła dźwignię 67 do położenia wskazanego na fig. 13. W czasie obracania się dźwigni 67 (z położenia na fig. 12 przez położenie na fig. 14 do położenia na fig. 15) odłącza nasada 70' dźwigni 62 zapadkę napędową 63 od zębów koła zapadkowego 35, podczas gdy druga zapadka 62, zwolniona przez nasadę 69', dźwigni 67, chwytą koło zapadkowe 34 pod działaniem własnego ciężaru. Z tego powodu zapadka 62 obraca koło zapadkowe 34 w kierunku strzałki 90 przy każdym ruchu ramienia tłocznego 105 w górę, tak że kierunek ruchu taśmy barwiącej zmienia się, mianowicie taśma 31 odwija się z krążka 30 w kierunku strzałki 91 i nawija się na krążek 29.

Gdy taśma 31 odwinęła się prawie całkowicie z cewki 30, wtedy pomocnicza zapadka 66 zapada w szczelinę 92 tulejki 30', wskutek czego dźwignia 64 obraca się w kierunku przeciwnym, jak wskazuje strzałka 84, i wraca z położenia wskazanego na fig. 15, przez położenie na fig. 14 do położenia na fig. 12, co spowoduje znowu odwrócenie kierunku ruchu taśmy barwiącej. Zmiana kierunku ruchu taśmy barwiącej uskutecznia się zatem samoczynnie.

Przy wymianie całego mechanizmu barwiącego należy tylko odśrubować listwę 33 i wyciągnąć wymieniony mechanizm z boku ramienia tłocznego przez szczelinę 49 w bocznej ścianie 105' ramienia.

Na fig. 16 przedstawiono odmienne wykonanie przedmiotu wynalazku, różniące się od poprzednio opisanego tem, że ramię tłoczne 105 jest zaopatrzone w rączkę, która zastępuje dźwignię nożną.

Płyty tłoczne 118 są wykonane z cienkich blach cynkowych 17 z wytłoczonymi czcionkami, przyczem ich krawędzie są

zagięte w dół, tworząc obrzeże 17' (fig. 17, 18 i 19). Na czołowym końcu posiada każda płyta 118 łapki 19 i 20 odgięte naprzemiennie w górę i w dół. Na łapki te nasuwa się białe lakierowane tabliczki 21 (fig. 18), przyczem łapki 19, 20 wyginają się sprężysto na zewnątrz (fig. 18), aby lepiej trzymały wspomniane tabliczki 21. Każda tabliczka 21 posiada na jednym końcu pionowo odgięty, falisty języczek, który ułatwia zakładanie i zdejmowanie tabliczki (fig. 17). Falisty kształt języczka 47 zwiększa jego wytrzymałość i ułatwia jego trzymanie.

W celu wykonania odbitki płyty tłocznej wkłada się ją w maszynę drukarską C. Do oświetlenia całego urządzenia służy stołowa lampa elektryczna D, która jest przymocowana do ramy B stołu A za pomocą ramienia 23.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Podręczny sprzęt drukarski do odbijania adresów na telegramach lub na podobnych blankietach, zawierający pedałową lub ręczną maszynę drukarską umieszczoną na stole i przystosowaną do odbijania wykonanych z cienkiej blachy płyt tłocznych z adresami rozsegregowanych w przegródkach, które są rozmieszczone w pionowych szeregach w granicach zasięgu ręki, przyczem szeregi te znajdują się w ramie ustawionej na wskazanym stole i otaczającej łukiem maszynę drukarską, znamienny tem, że rama ta składa się ze skrzynek (3) o prostokątnym przekroju i jednakowej wielkości podzielonych pionowymi przegrodami żelazniami (11) na przedziały, przyczem przegrody te wchodzi w szczeliny (14), wycięte w dolnej i w górnej ścianie, względnie drewnianej przegrodzie poziomej (9) każdej skrzynki (3), i nie dochodzące do przedniej krawędzi tych ścian, tak że wskazane pionowe przegrody (11) wsuwa się do skrzyń od tyłu

przed umocowaniem tylnych ścian (7) tych skrzyń.

2. Podręczny sprzęt drukarski według zastrz. 1, znamienny tem, że w pionowych przedziałach skrzynek (3) do boków przegród (11, 11') są przymocowane w jakikolwiek znany sposób poziome listwy (16) z żelaza korytkowego, przyczem odstęp między pasami tego żelaza, jak również odstęp między temi listwami, odpowiadają grubości względnie wysokości płyt tłocznych, które wobec tego można wsuwać pomiędzy pasy listew korytkowych (16) oraz pomiędzy sąsiednie listwy.

3. Podręczny sprzęt drukarski według zastrz. 1, znamienny tem, że do przymocowania skrzyń (3) do płyty (1) stołu służą zamknięcia bagnetowe, składające się ze śrub z główkami (4), wkręconych w spody skrzyń (3) i wpuszczonych w odpowiednie wykroje stołu rozszerzone na tylnych końcach.

4. Maszyna drukarska do podręcznego sprzętu według zastrz. 1—3, zaopatrzona w ramię tłoczne odchylane w górę i w dół, znamienna tem, że ramię to składa się z dwóch bocznych ścian (105') złączonych poprzeczkami (105''), przyczem koniec tego ramienia jest dostosowany do łatwego wsuwania i wysuwania żądanej płyty tłocznej, której odbicie uskutecznia się w znany sposób zapomocą taśmy barwiącej przesuwanej pod wskazaną płytą.

5. Maszyna drukarska według zastrz. 4, znamienna tem, że do umocowania osi nośnych, względnie napędowych (27, 28) cewek (29, 30) taśmy barwiącej służy listwa (33) przytwierdzona nazewnątrz do jednej ze ścian bocznych (105') ramienia tłoczego (105) tak, iż po odjęciu tej listwy (33) można wyjąć wskazane cewki wraz z osiami (27, 28) przez odpowiednie wykroje ramienia tłoczego.

6. Maszyna drukarska według zastrz. 4 i 5, znamienna tem, że pomiędzy bocznymi ścianami ramienia tłoczego (105)

znajduje się urządzenie do odsadzania każdej odbitej płyty tłocznej (118), które działa podczas podnoszenia się ramienia tłoczego, wysuwając cokolwiek z niego odbitą płytę, w celu ułatwienia całkowitego jej wyjęcia ręką.

7. Maszyna drukarska według zastrz. 6, znamienna tem, że urządzenie do odsadzania każdej odbitej płyty tłocznej zawiera listwę (119) przesuwającą się na płycie prowadniczej (115) płyty tłocznej (118) w kierunku wsuwania tej ostatniej, przyczem jeden koniec tej listwy wchodzi poza pionowo odgiętą część płyty tłocznej (118), a drugi jej koniec, skośnie ścięty, opiera się na końcu drążka (23) umocowanego na osi (24), osadzonej w koźle (25) i znajdującej się pomiędzy bocznymi ścianami ramienia tłoczego (105), tak że gdy ramię to podnosi się w górę, to listwa (119) przesuwa się w kierunku swej długości.

8. Maszyna drukarska według zastrz. 4, znamienna tem, że dwie zapadki (62, 63), wprawiające w ruch dwucewkowy mechanizm taśmy barwiącej, są połączone przegubowo z odchylaną dźwignią (40) osadzoną w ramieniu tłoczem i wykonującą ruch wahadłowy w czasie podnoszenia się i opuszczania ramienia tłoczego, przyczem jedna z tych zapadek zachepia stale koło zapadkowe (34, względnie 35) odnośnej cewki (29, względnie 30) taśmy barwiącej, podczas gdy druga zapadka jest przytrzymywana w położeniu nieczynnem względem koła zapadkowego drugiej cewki taśmy barwiącej zapomocą samoczynnego urządzenia wyłączającego.

9. Maszyna drukarska według zastrz. 8, znamienna tem, że samoczynne urządzenie wyłączające mechanizm przesuwający taśmę barwiącą zawiera dźwignię trójkątną (64), osadzoną i obracaną na czopie (38) dźwigni napędowej (40) zapadek (62, 63) i zaopatrzoną w dwie zapadki pomocnicze (65, 66), opierające się na

cewkach (29, 30) taśmy barwiącej tak, iż zapadka opierająca się w danym okresie na cewce, z której odwija się taśma barwiąca, po całkowitem odwinieciu się tej taśmy, zapada w szczelinę tulejki (29', 30') cewki, która obracając się dalej pociąga zapadkę i przestawia dźwignię trójkątną (64), wobec czego ta ostatnia odrzuca czynną dotychczas zapadkę (62, względnie 63) od odnośnego koła zapadkowego (34, względnie 35) i zwalnia drugą zapadkę, która zapada pomiędzy zęby koła zapadkowego drugiej cewki.

10. Maszyna drukarska według zastrz. 4, 8 i 9, znamienna tem, że na czopie (38) dźwigni napędowej (40) i obok dźwigni trójkątnej (64) jest osadzona druga dźwignia (67) w kształcie litery T poruszająca się stale wraz ze wskazaną dźwignią trójkątną (64), przyczem poziome ramiona (69, 70) jednego końca tej dźwigni (67) wchodzi pod zapadki (62, 63), natomiast drugi koniec jest zaopatrzony i współdziała z krażkiem (71), osadzonym na dźwigni (72), której jeden koniec jest przymocowany przegubowo do

jednego z narożników (73) trójkątnej dźwigni (64), podczas gdy drugi koniec tej dźwigni (72) jest przyciągany stale do dźwigni trójkątnej (64) zapomocą sprężyny spiralnej (75), przymocowanej do drugiego narożnika dźwigni (67).

11. Płyta tłoczna do maszyny drukarskiej według zastrz. 4—10, zaopatrzona w wytłoczone czcionki, zagięte krawędzie podłużne, znamienna tem, że jej przedni koniec jest wygięty tak, żeby można było na nim umieszczać tabliczki (21) z napisami.

12. Płyta tłoczna według zastrz. 11, znamienna tem, że posiada na przednim końcu łapki (19, 20) odgięte naprzemian w górę i w dół, na które nasuwa się tabliczki (21), posiadające na jednym końcu uchwyty (47), prostopadłe do powierzchni tabliczki i wykonane z falistego paska blachy.

Adrema
Maschinenbauges. m. b. H.
Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

FIG. 1.

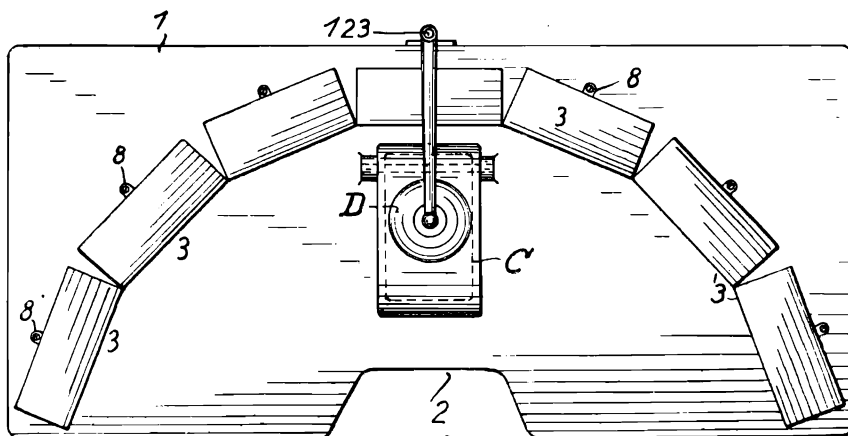
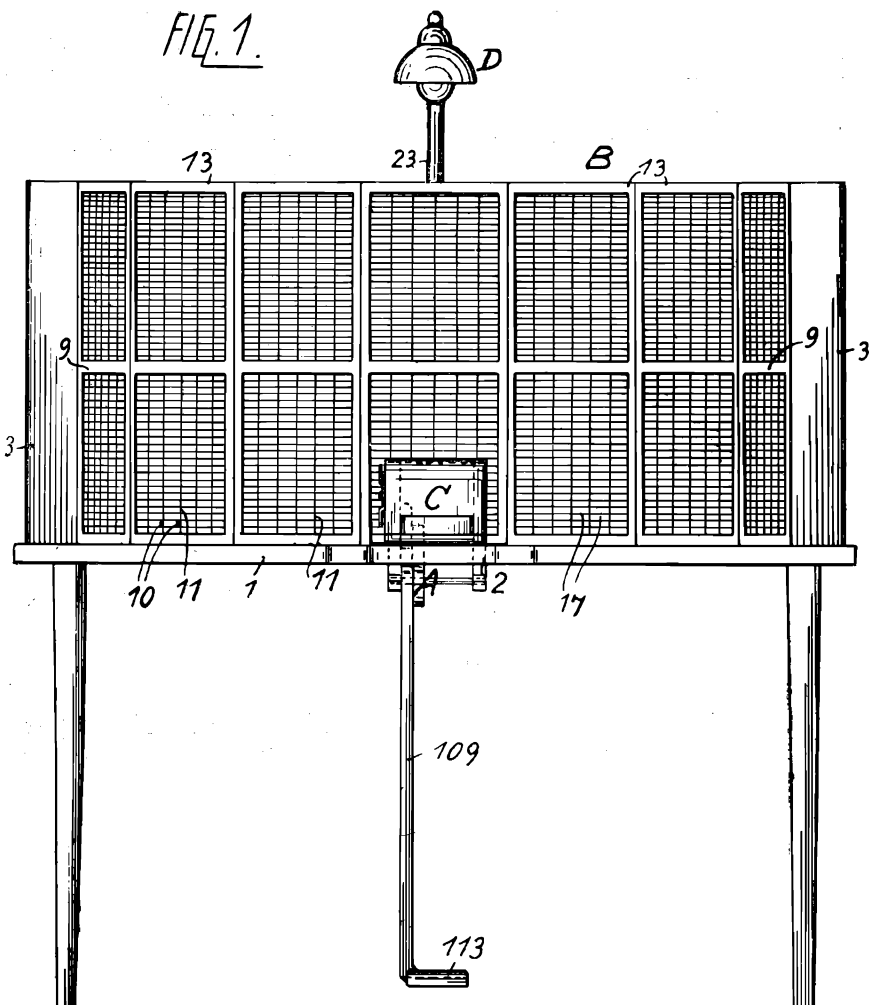

FIG. 2.

FIG. 3.

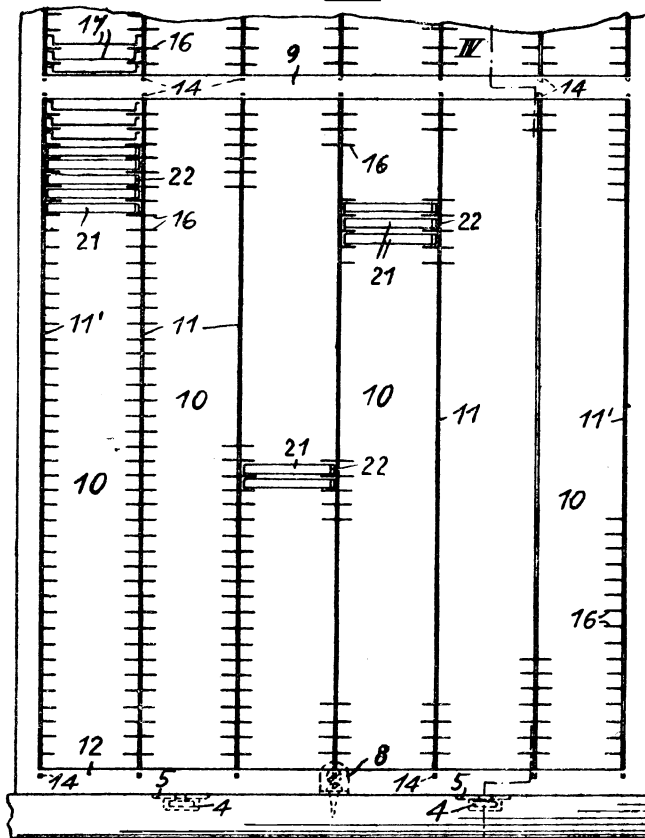

FIG. 4.

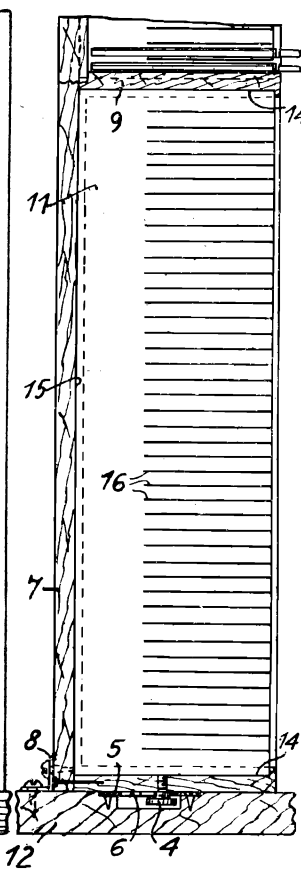

FIG. 5.

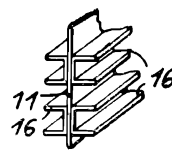
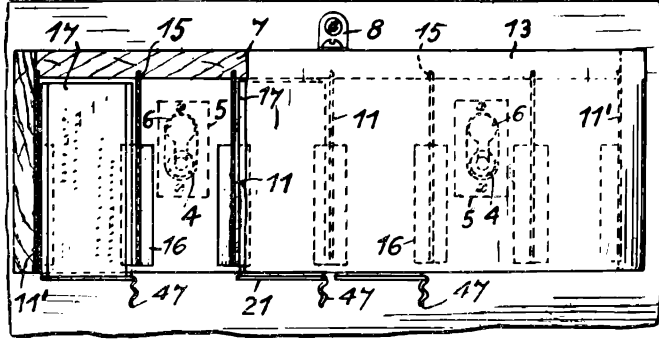

FIG. 6.

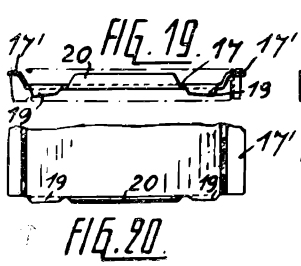

FIG. 20.

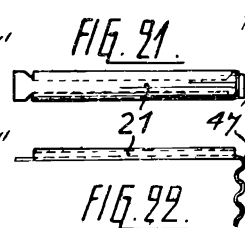

FIG. 22.

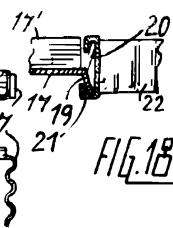

FIG. 18.

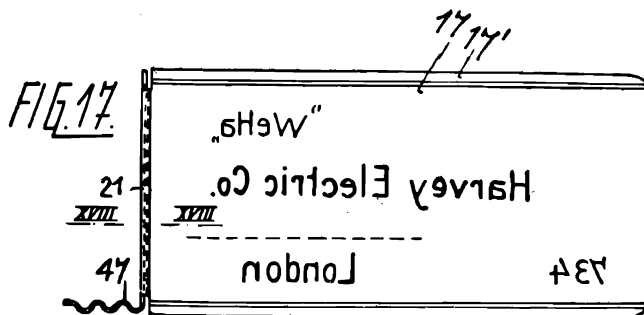
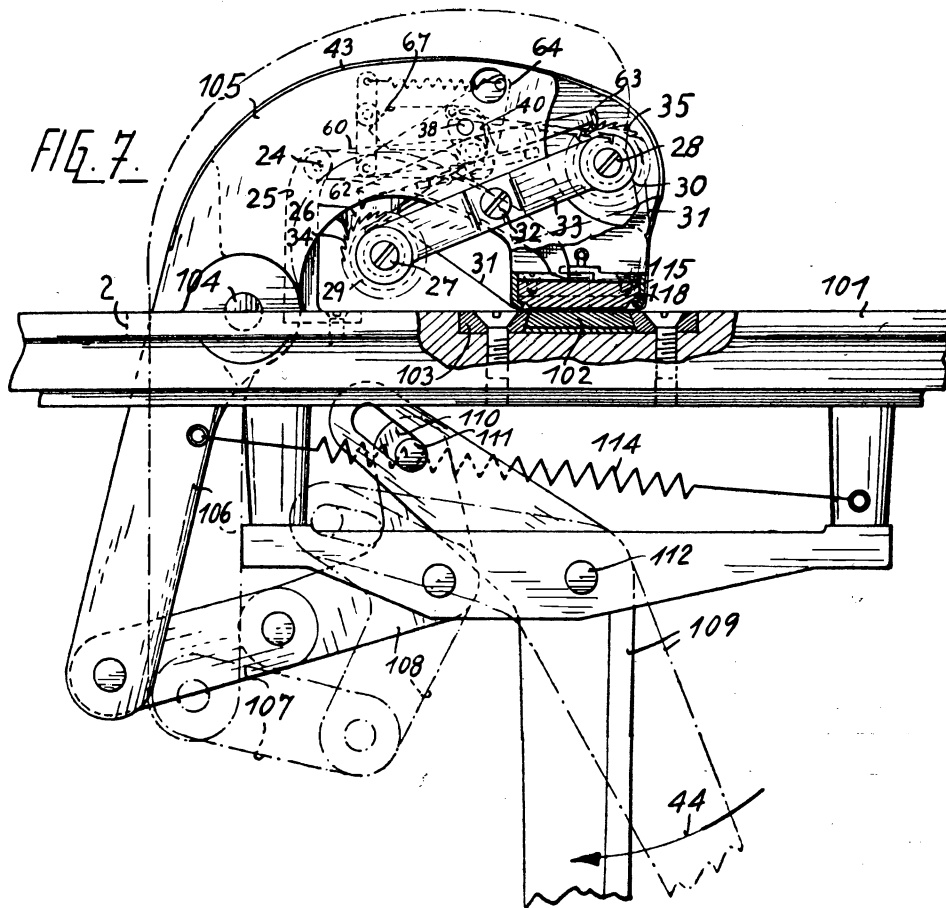
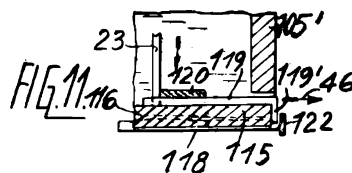
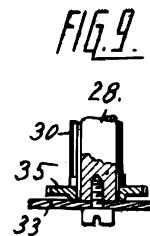
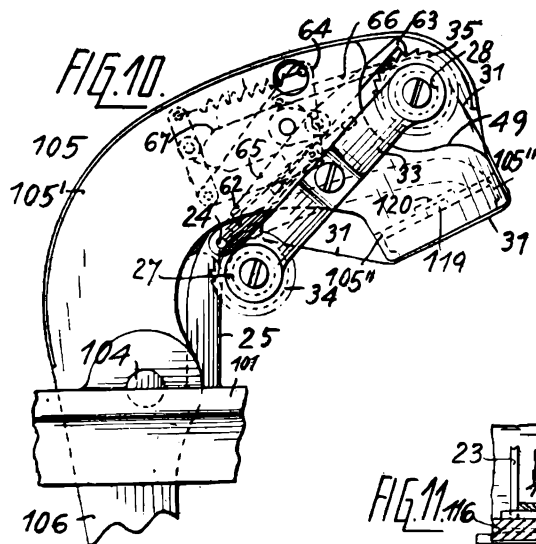
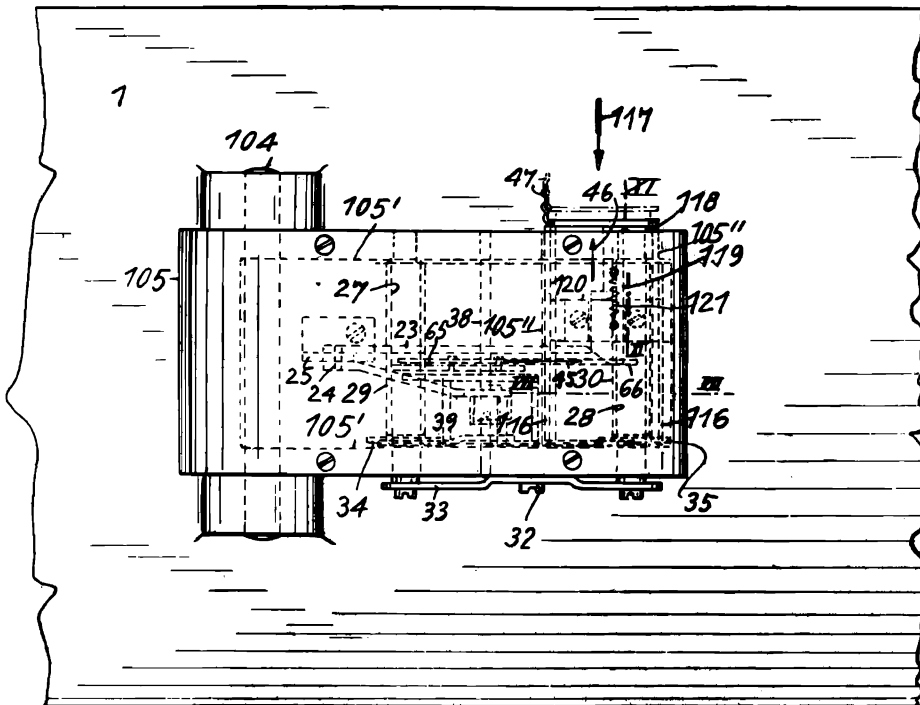

FIG. 8.

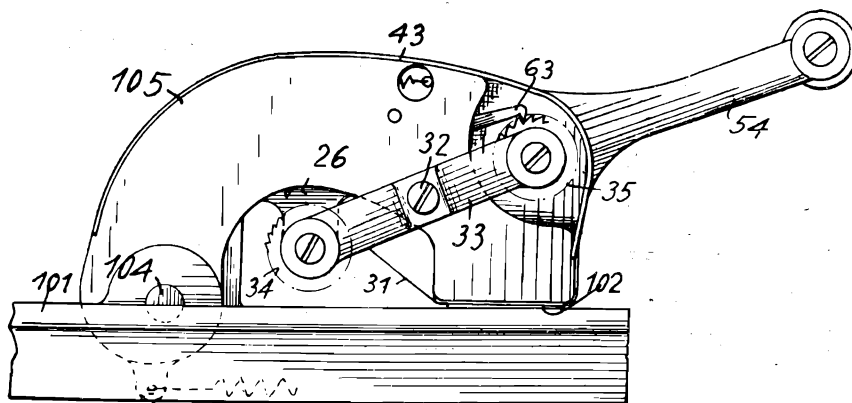
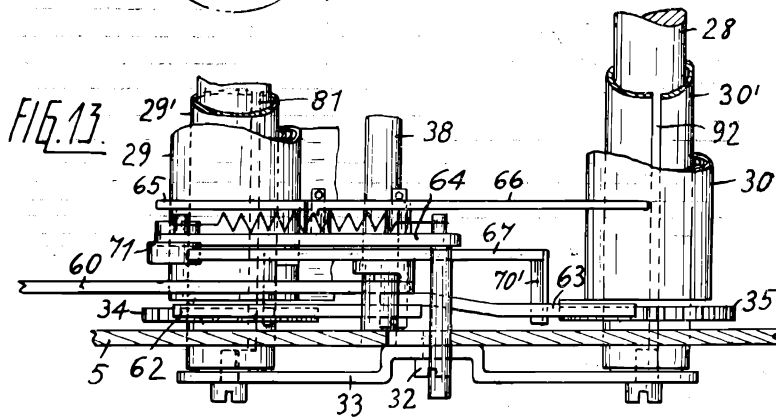
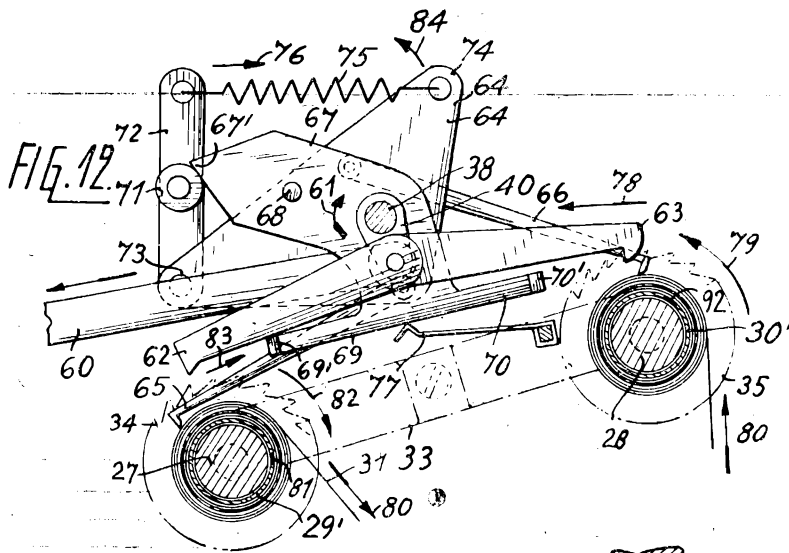

FIG. 15.

